

05/07/2024

Κουρές μοναζουσών στην Ιερά Μητρόπολη Κερκύρας

/ [Ιερές Μονές](#)

Ανήμερα της εορτής του Αγίου Αθανασίου του εν Άθω, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, λειτούργησε στην γυναικεία Ιερά Μονή του Παντοκράτορος, παρά το χωριό Άγιος Αθανάσιος της Βορείου Κέρκυρας.

Στην ως άνω Ιερά Μονή, διαβιεί μια ακμάζουσα αδελφότητα υπό την πεπνυμένην καθοδήγηση της Οσιολογιότατης Γερόντισσας Ευφημίας Μοναχής.

Στην διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Νεκτάριος, έκειρε σε Μεγαλόσχημη Μοναχή, την Οσιολογιοτάτην μοναχήν Θεοκτίστη, προερχομένη από ιερατικήν και πολύτεκνην οικογένεια, του αειμνήστου π. Ανδρέα Σκούληκα, εκ Καλαμάτας, και την δόκιμη αδελφή Μαγδαληνή, περιεβάλλοντάς την με τον αραββώνα του μοναχικού σχήματος- ρασοευχή, δίδοντάς της το όνομα Μιχαηλία.

Μετά την Κουρά ο Σεβασμιώτατος έδωσε πνευματικές υποθήκες προς αμφοτέρες τις μοναχές.

Εις μεν την αδελφή Θεοκτίστη, της υπέμνυσε ότι η αγγελοειδής πολιτεία την οποία επέλεξε, είναι δρόμος σταυρικός και ανοδικός.

Είναι απάρνηση του ιδίου όχι μόνον θελήματος, αλλά του εαυτού της, διότι στο όγδοον μυστήριο της μοναχικής κουράς, εις το οποίον με τη θέλησή της, καθομολόγησε ενώπιον του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, συντάχθηκε με το πρόσταγμα του Κυρίου μας «όστις θέλει οπίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν, και αράτω το σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι».

Ο αγώνας του μοναχού είναι το να ενδυθεί τον ίδιον τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, γι αυτό εκζητείται η Χάρις του Θεού εις την ζωή του μοναχού.

Η Χάρις του Θεού έρχεται μέσα από τον αγώνα της προσευχής και της ταπείνωσης. Ταπείνωση σαν κι εκείνη που μας περιγράφει ο άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης, ο οποίος στον αγώνα του τον προσωπικό ένοιωθε να μη καρποφορεί αυτή η Χάρις, και ζήτησε από τον Θεό βοήθεια, κι Εκείνος, του απάντησε «Κράτα τον νου σου στον άδη και μην απελπίζεσαι».

Ο μοναχός εάν δεν έχει τη θεώρηση καθημερινά του θανάτου και του κινδύνου του άδου, τότε δεν μπορεί να έχει και αληθινή ταπείνωση.

Οι κίνδυνοι ιδιαίτερα της φιλήδονης εποχής μας, οι οποίοι ελλοχεύουν όχι μόνο τους λαϊκούς αλλά και τους μοναχούς, είναι πολλαπλοί και φανεροί.

Παρέδωσε παιδί μου τη ζωή σου, το λογισμό σου, τη σκέψη σου και τα σκιρτήματα της καρδιάς σου στον Κύριο μας, την συμβούλευσε πατρικά ο Σεβασμιώτατος, δια της πνευματικής μητρός σου, της Γεροντίσσης σου Ευφημίας.

Ομοίως ο Σεβασμιώτατος εστράφη και στη νέα μοναχή Μιχαηλία, τονίζοντας τα χαρακτηριστικά της νέας ζωής την οποία επόθησε η ψυχή της, και έπειτα από την κλίση την οποία δέχθηκε.

Και επιπλέον, ότι στη νέα της ζωή, χρειάζεται προσοχή και διάκριση ως προς τις εσωτερικές επιθυμίες και την κίνηση του νοός. Διότι υπάρχει κίνδυνος μαζί με την πορεία της μοναχικής ζωής να χτίζει παράλληλα έναν άλλο ψυχικό άνθρωπο, ο οποίος δε θα προέρχεται από τον αγώνα για την Αγάπη του Χριστού, αλλά από την πλάνη του πειρασμού.

Στην μοναχική ζωή δεν υπάρχει τίποτε το αφανές. Τα πάντα πρέπει να είναι φανερά εις τον εράσμιο Νυμφίο Ιησούν Χριστόν, εις τον οποίον η πνευματική Μητέρα και Γερόντισσα, ως και ο πνευματικός Πατήρ θα την εισαγάγει.

Της ευχήθηκε στο τέλος της ζωής της να γίνει ως κατάκαρπος ελαία, όπου αυτούς τους πνευματικούς καρπούς, θα τους προσφέρει στον Κύριο της Δόξης.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, οι αδελφές δέχθηκαν τις ευχές των συμμοναζουσών και του πολυπληθούς εκκλησιάσματος.

